

Girant a 78 rpm

Butlletí gratuït de l'Associació per a la Salvaguarda
del Patrimoni Enregistrat

Any 2 * Num. 5 * ~~septembre~~ 2004

ASSOCIACIÓ PER A LA SALVAGUARDA DEL PATRIMONI ENREGISTRAT

Inscrita em el "Registre d'Associacions de la Generalitat de Catalunya" amb el n° 25439, de la secció 1ª del Registre de Barcelona, el 14 de novembre de 2001

Junta directiva:

President: Josep Perramón i Baqué

Vicepresident: Enric Nart i Torres

Secretaria: Mercè Rubió i Boada

Tresorer: Josep Pons i Vinyals

Vocal: Jaume Figueres i Garcia

Secretaria Tècnica:

Rodamons, serveis a organitzacions, scp

Passatge Viladrau, 13 - 17401 ARBÚCIES - Barcelona

Telèf.: 670 91 00 86 i 639 42 03 47

Telèf / Fax: 972 86 13 38

E-mail: aspe-associacio@wanadoo.es

Lloc de reunió:

CASA DEL MAR

C/ Albareda, 1 - 13, 1er. pis, aula 2 * BARCELONA

Segon dimecres de mes a les 19 hores.

(Metro: Línia 2 i 3 Paral·lel - Bus: 20-24-57-157-64-39-36)

Objectiu principal: Promoure i participar en qualsevol activitat
relacionada amb la conservació i difusió
del patrimoni enregistrat.

Activitats més destacables

Actes públics per a difondre el nostre objectiu

Edició del butlletí "GIRANT A 78 rpm"

Quota d'adhesió: 30 euros a l'any

PEP MARQUÈS

El molt popular còmic de sarsuela i varietats Josep Marquès va néixer a Barcelona el 1879 i va viure al número 26 del carrer Blasco de Garay del Paral·lel. Avui el podem escoltar a través dels discos (uns 30) que va impressionar per a Gramòfono i Odeón, i en els quals descobrim tant el seu peculiar sentit de l'humor, molt arrelat en el costumisme català, com la seva facilitat per al vers.

Jospe ("Pep") Marquès va començar com a tenor còmic de sarsueles a la companyia de Francisco Mora el 1892, amb un repertori que incloïa "L'Aplech del Olla", "El Marquès de Pimentón", "La Leyenda del monje" i

la popularíssima opereta bufa "I Guerreri escaldati", que va representar al Teatre Gran Via de Barcelona. En la seva primera època va conèixer futurs grans actors com Morano, Baró, Santpere, Bergés i Nolla, però —com que ser actor còmic en una companyia no feia guanyar diners, va decidir fer el "corrido", és a dir, actuar pels cafès i en els interludis dels Music-Hall amb un repertori exclusiu i en treia més diners. El 898 treballava al cafè Ambos Mundos fent el paper de pagès nou vingut a Barcelona, una ciutat en obre. I el 1900 estava al Cafè de la Reforma, del carrer del Carme, alternant amb una *troupee* franco-espanyola. Poc després, debutava al Cafè de la Bolsa, desenvolupant un monòleg en el qual feia de policia municipal de l'Exposició del 1888. L'acció la situava en aquella època per tal d'evitar problemes amb l'autoritat del moment...

El seu primer disc per a Gramòfono & Typewriter el va fer cantant "La romanza de la gallina", del sàinet *La Banda de Trompetas*. El 1908, el comediògraf català Lluís Millà (1865-1946), veí i amic íntim, el va convèncer de la necessitat de tenir un bon repertori de monòlegs escrits i li va oferir "El Nofre Llonza", al qual seguiria "Embolics de família", "La malaltia de la dona", "El Nofre jurat", etc. Lluís Millà escrivia a "El Teatre Català" i a "L'Esquella de la Torratxa". Fou l'autor d'uns "Pastorets" que en Pep Marquès va representar en alguns teatres de Catalunya, i un autor l'amistat del qual va portar-li problemes, ja que el 1936 va estrenar "El Fossar de les Moreres" i "19 de juliol", obres molt revolucionàries que varen fer que tota la seva obra literària fos prohibida pel règim franquista.

El 1910, en Pep Marquès va participar en la fundació al Café Español del Paral·lel, del primer sindicat d'artistes de l'espectacle, conegut per "La Primitiva Española de Variedades y Circo", que s'integrarà en una federació internacional d'artistes mundialment reconeguda. El 1915, en Pep Marquès treballava al Salón Doré de l'empresa Ibáñez i havia conegut una rumbista cubana al Café La Martinica del carrer Zafont que, més endavant, seria la companya sentimental de la seva vida i que per nom artístic duia el de "Perla Antillana". Pep Marquès va treballar en els interludis de Carmen Flores, Chelito, La Argentinita, Amalia Molina, Mercedes Serós, Pastora Imperio, Eugenia Roca, etc. En la seva especialitat, tenia com a rival Miguel Lamas (actor còmic de la Barceloneta, que va marxar a l'Argentina i que seria el pare de l'actor de cinema Lorenzo Lamas), amb Los Santoferry (El senyor Ferrer i la senyora Santolaria, parodistes en llengua catalana, pares de l'actor José Ferrer), Pousinet (cantautor valencià de tendència anarquista), Baldomerito Jose Serra, Luis Ibáñez "Villasiul" i, sobretot, Avel·lí Galceran, conegut pel sobrenom "El Nandu", popular humorista, parodista i mim català.

El juny del 1920 es va celebrar la "Festa del cuplet català" al Teatre Tívoli. En Pep Marquès hi fou convidat i mai no oblidaria aquell esdeveniment. Varen presidir l'acte el senyor Puig i Cadafalch, president de la Mancomunitat, els senyors Cambó i Ventosa i el propietari del diari "Dia Gráfico", senyor Pich i Pont, que organitzava el concurs. Abans que Pilar Alonso cantés els cuplets premiats, Pep Marquès va tenir l'ocasió de demostrar davant del públic barceloní més selecte que també era un bon actor dramàtic. Va interpretar el poema de Feliu Codina "Al Bruch!", i els aplaudiments varen ser interminables, i amb el públic dempeus. El comediògraf i mestre de cerimònies Joaquín Montero va pujar a l'escenari per felicitar-lo. A l'octubre, mentre actuava amb Perla Antillana al Salón Arnau, Santiago Rusiñol li va demanar que interpretés l'*sketch* "Caldetas sur Mer", que havia escrit per a la revista "Chófer, al Palace" del Teatre Principal. Però Fernando Bayés, el director artístic, es decideix donar el paper a Avel·lí Galceran, de veu més aguda i gest més de mim. La decisió no complaurà Rusiñol, Amichatis i Salvador Alarma, que preparaven els quadres de la revista. A més, Galceran demanava 50 pessetes per funció que, al principi, Bayés no volia pagar. Pep Marquès apareixeria en un *sketch* titulat "Volem fumar", que prenia com a tema la cua de compradors de tabac i estava escrit per Rusiñol i Emili Junoy.

Avel·lí Galceran estrenarà "Que és gran, Barcelona", el 1922 impressionarà discos i serà el cèlebre "Nandu" de la revista de Manuel Fernández. Però serà en Pep Marquès qui, el 1924, en protagonitzarà la pel·lícula muda. Amb una reputació similar a la de Mayol o Dranem, en Pep és el còmic més popular de Barcelona quan Alady encara és un jove principiant. Treballa sense desmai amb "Perla Antillana" al Royal, a l'Arnau, a l'Edén Concert, al Teatro Circo Barcelonés, al Teatre Picarol de Badalona, etc. Manuel Sugrañes, cosí germà de Bayés i l'empresari d'espectacles més popular que mai hagi conegut el Paral·lel, el crida el 1920 per tal de reforçar la seva companyia de varietats al Teatro Apolo i, amb Salud Rodríguez i Paco Vidal, treballarà ocasionalment al Cómico i anys més tard en les temporades de circ

internacional que Sagrañes organitza a l'Olympia. Però sempre per pocs diners, i Marquès no aconsegueix que els empresaris de teatre el valorin.

Els seus discos es fan populars: per a ell escriuen no només Lluís Millà, sinó que, ocasionalment, també ho fa Joaquín Montero qui, en tornar d'Amèrica el 1914 va fer unes revistes amb la seva dona, Matilde Xatart, en les quals interpretava personatges populars amb un humorisme costumista semblant al de Marquès. Montero escriu "Testament o medicina", "Pep Marquès al cabaret" i altres monòlegs que Marquès enregistrarà en disc. També impressionarà escenes del "Don Juan Tenorio" de Llàmbrochs, amb "Perla Antillana", o canta "El tirolero" (versió de "La petite tonkinoise", de V. Scotto), entre altres discos.

El 1929, Marquès és un actor que en pocs anys ha viscut la mort de la seva dona, als seus tres fills (de 15, 19 i 25 anys), treballa amb Perla Antillana fent paròdies de tangos a les festes majors d'estiu als pobles, i a les tavernes i cafès de Barcelona a l'hivern; els teatres no el criden.

Pepe Marqués,

Comico burlesco.
Repertorio original y exclusivo.

Adiando con gran éxito los Pape.
Barcelona.
Blanco de Goya, 16, 2.ª, Barcelona.

El 1934, la Generalitat va atorgar a Pep Marquès una pensió de subsistència que aquest perdria amb l'adveniment de la guerra civil. En la postguerra passarà èpoques molt difícils. La seva amistat amb Julián Clapera, Oliveros, Sedó, Marsá, Carballo, Zarraluqui, Arquer, Barangó Solís i altres periodistes del lerrouxisme que sobreviuen en la premsa del Movimiento, li permetrà percebre algun diner del Sindicato Provincial del Espectáculo i algunes estrenes (*aguinaldo*) per Nadal. Finalment, li va-

ren donar una feina d'acomodador al Cine Emporium mentre Perla Antillana cuidava els lavabos del local. Aquell humor català, pagès, poc respectuós amb les autoritats del període anterior a la guerra era impossible sota la censura del règim franquista.

En Pep Marquès va deixar d'existir un dia, sense que aparegués cap nota de premsa, i avui la seva biografia no existeix, ni és citat en cap llibre ni enciclopèdia.

© Xavier Quiñones, 2004

L'ENTREVISTA

La passió per la música i el respecte cap el patrimoni enregistrat són dos dels punts que ens desvetlla l'actual coordinador d'aquest butlletí. Tot seguit, conversem amb Joan Vilà i Miró, soci fundador de l'ASPE i coordinador de Girant a 78 rpm.

Quins trets van fer que s'aproximés a l'Associació per a la Salvaguarda del Patrimoni Enregistrat?

Sempre m'han interessat els discos de 78 rpm. Quan era petitet convivia amb aquests tipus de discos, perquè fins a l'any 1957 hi van haver-hi. La meva relació amb el món antic és constant al llarg de la meua vida, i ells en formen part.

L'etapa de més eclosió es va iniciar durant els anys 1995 i 1996 quan anava a la Fonoteca de la Biblioteca de Catalunya per posar-me al dia. Tenia com a objectiu treballar fent discografies, buidats de catàlegs, de discografies de cantants concrets, etc. Mai havia reconstruït discos, però gràcies a la relació amb la Fonoteca, el director de la discogràfica Ària Recording va contactar amb mi perquè volia reconstruir gravacions de 78 rpm de cantants antics com Hipólito Lázaro o Mercedes Capsir. Llavors em va demanar que col·laborés amb la discogràfica i la meua feina consistia en agafar el disc, enregistrar-lo, a partir del disc reconstruït en digital anar a un estudi de gravació, allà editar-lo i comercialitzar-lo. Tot això amb presa de decisions sobre què incloure, on cercar els discos, amb quines equalitzacions treballar...

Observo que ha sabut entrellaçar l'aspecte sentimental pels discos amb l'interès professional, oi?

Sí. Jo vaig estudiar la carrera musical que, per cert, mai he fet servir fins aquests darrers anys. Estic molt content de combinar la meua passió per la música antiga amb la recerca musical. Amb companys com Esteve Valls (historiador i documentalista) cerquem tot allò relacionat amb la música i els discos. És un món apassionant!

Pensa que ha augmentat el nombre de persones interessades en aquest tipus de patrimoni?

La Fonoteca té un interès en la nostra tasca, es va fer sòcia d'ASPE. És una manera d'obtenir informació a través dels col·leccionistes de la nostra entitat. No oblidem que Mercè Rubió, antiga directora de la Fonoteca, volia reunir en una associació privada els col·leccionistes d'aquest tipus de material i va ser ella qui va convocar a les persones que anàvem a la Fonoteca per tractar del tema en qüestió. Malauradament, els grans col·leccionistes de discos d'Espanya no van respondre a la crida, perquè no volen compartir amb altres persones les col·leccions més grans de l'estat.

Recordem que un disc de l'any 1905 valia unes 10 pessetes, un capital. Era una peça cara que la comprava la gent amb poder adquisitiu, però que s'ha anat perdent, no ha existit consciència de guardar i tenir cura dels discos al llarg de la història.

Esther Moles amb l'entrevistat.

Quin apartat del disc té més valor per a vostè?

Per a mi, tot el disc té valor, especialment el contingut. S'ha creat perquè té un suport sonor. Hi ha gent a qui això no li interessa, perquè no ho sent. D'aquí la meua batalla de què s'ha de reconstruir el màxim possible per preservar aquest patrimoni, s'ha de publicar i difondre.

Dins de l'actual Govern de la Generalitat de Catalunya comptem avui dia amb Caterina Mieras com a consellera de Cultura i amb Dolors Lamarca com a directora de la Biblioteca de Catalunya. Què els hi demanaria?

Primer de tot, preservar la música amb més anys d'història, fer bons enregistraments i posar les obres musicals al dia. Considero que cal fer un tipus de museu on quedi l'obra preservada com era a l'època dels autors. Tot això és del moment en què es va crear i no es poden només actualitzar. Una obra, sigui un quadre o una òpera, s'ha de "llegir" tenint consciència del moment en què es va crear. També demanaria més recursos econòmics destinats a aquesta causa i que no tinguessin por de ser titllats de carrinclons per voler preservar l'obra d'en Morera, per exemple. Això s'ha de canviar.

Vostè col·lecciona discos. Quin en destacaria?

M'agraden molts discos, sobretot els de l'Emili Vendrell. Tinc un disc on en Vendrell

canta Lohengrin en català o un altre on en Josep Palet també ho fa. Aquests me'ls estimo, perquè sé que són raríssims de trobar.

Tinc una col·lecció farcida de discos, de llibres, d'etiquetes, de cds relacionats amb l'òpera i la sarsuela. També m'agrada escoltar novetats, algun disc d'alguna persona que mai hagi escoltat.

Existeixen programes de ràdio i/o de televisió que difonguin aquest tipus de música?

No, no conec cap programa. Només tinc constància d'un espai de sardanes que el Sr. Torrent fa a Ràdio Vilassar gràcies al seu fons musical i del programa Gran Gala de Ràdio 4 on hi participa en Jaume Tribó.

Els mitjans de comunicació haurien d'apostar més per donar a conèixer a l'audiència aquest patrimoni sonor tan ric.

Quines perspectives i objectius desitja per al futur des de l'ASPE?

M'agradaria que l'entitat pogués editar publicacions relacionades amb la música i fer gravacions. Editar el butlletí, publicar un llibre o presentar discografies són objectius a curt termini. Volem aconseguir que de la nostra tasca realitzada se'n pugui beneficiar el major nombre de persones.

© Esther Molas, filòloga i periodista

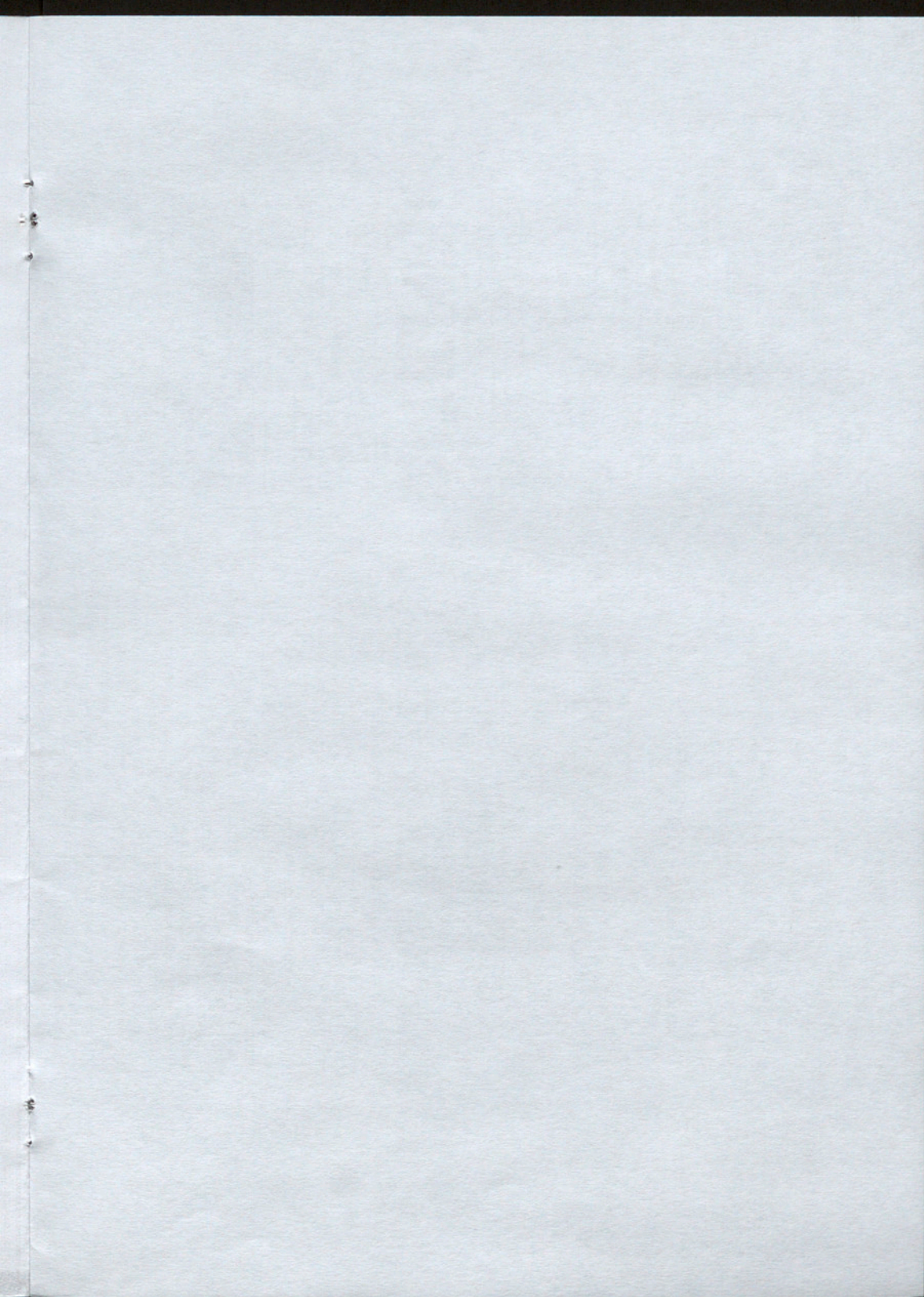
EL FONÓGRAFO EN ESPAÑA

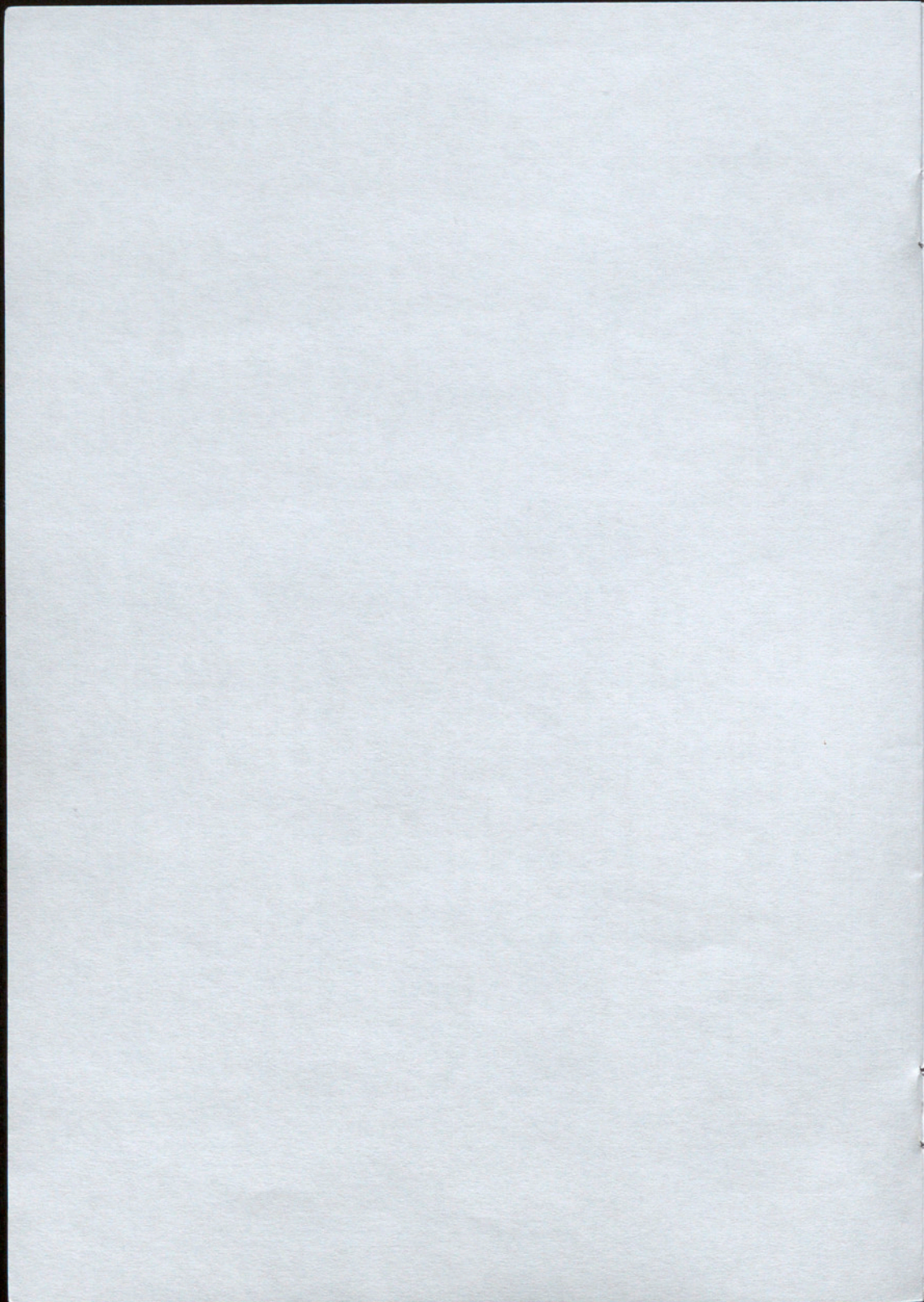
Nota de la redacció:

Aquesta publicació accepta i divulga escrits en qualsevol de ~~les~~ llengües de l'Estat, respectant el text íntegre dels seus autors.

Primeramente quiero pedir perdón por dos razones, la primera por escribir esta colaboración en español cuando normalmente esta revista se publica en catalán y la segunda por escribir sobre el fonógrafo, aparato que evidentemente no funciona a 78 r.p.m. y va en contra del título de la revista de esta asociación.

Hay discrepancias de quién fue el inventor del fonógrafo ya que el francés Charles Cros (1842/1888) en Abril de 1887 presentó a la Academia Francesa de Ciencias un artículo titulado "Procédé d'enregistrement et de reproduction des phénomènes perçus par l'ouïe" (Procedimiento para la grabación y reproducción de los fenómenos percibidos por el oído). Aunque Cros daba detalles de su invento, el aparato no tuvo ningún éxito y por tanto se debe considerar como el inventor a Thomas A.

Edison el cual patentó su fonógrafo el 24 de Diciembre de 1877.

En España la primera fotografía, un daguerrotipo, se hizo en Barcelona el 10 de Noviembre de 1839 y después en Madrid el 18 de Noviembre del mismo año. Igualmente ocurrió con el fonógrafo. Barcelona fue la pionera en conocer el fonógrafo en España y según el libro "La Industria Musical a Catalunya" de D. A. Jones y J. Baró i Queralt la primera audición de un fonógrafo se hizo en Barcelona en Septiembre de 1878.

El fonógrafo fue un invento tan revolucionario o más que la fotografía e igualmente que hay gente que ahora duda que el hombre haya pisado la Luna, en aquella época un miembro de la Academia de Ciencias Francesa exclamó: "La voz humana es muy perfecta para que pueda ser grabada" pensando que detrás del fonógrafo había algún truco o que el demostrador era ventrílocuo.

El primer libro (no revista) que dio detalle sobre el fonógrafo fue "Le telephone, le microphone et le phonographe" en 1878 por "Le comte Th. du Moncel". Este libro como su título indica trata del teléfono, el micrófono y el fonógrafo, tiene un tamaño de 18 x 12 cm. y desde la página 267 a la 309 trata del tema que nos ocupa, es decir, el fonógrafo, conteniendo siete grabados.

Quizás en la misma fecha o un poco más tarde (no puedo especificarlo porque el libro que poseo no indica la fecha en ninguna parte) en la colección "Biblioteca de las maravillas" los editores "Trilla y Serra" en la calle Baja de San Pedro nº 17 de Barcelona publican "Descripción de, el Teléfono, el micrófono y el Fonógrafo" por José Casas y Barbosa utilizando dos grabados exactamente iguales a los del libro francés y dos similares. Por lo tanto podría ser considerado como uno de los primeros libros que tratan el fonógrafo en español.

Después del impacto científico, gente de la farándula, del circo y del teatro vieron la posibilidad de explotar el fonógrafo y sacar beneficio de él y otra vez igualmente que en la fotografía muchos franceses entrando por las Vascongadas y otros por Cataluña cruzaban España de norte a sur haciendo fotografías o demostraciones fonográficas.

En el caso del fonógrafo fue Mr. Bargeon de Viverols y la primera demostración de la que yo tengo evidencia fue en el Teatro Apolo de Madrid el 24 de Junio de 1879. En el cartel archivado en la Biblioteca Nacional de Madrid el espectáculo constaba de una comedia, de una aparición en traje de bombero (quizás utilizando efectos ópticos), otra comedia y por último audición y exhibición del fonógrafo.

Lógicamente Mr. Bargeon de Viverols debió hacer más demostraciones por toda España pero yo no tengo evidencia hasta el 4 de Enero de 1880 fecha en la cual se anuncia en un programa de mano en el Teatro de San Fernando de Cádiz. En el programa de la Biblioteca Nacional la parte correspondiente al fonógrafo ocupa una pequeñísima parte, sin embargo en el de Cádiz el fonógrafo ocupa la cabecera como "La

máquina que habla y canta" lo cual quiere decir que el fonógrafo tuvo más éxito que las comedias y las fantasmagorías de la aparición del bombero.

Las primeras grabaciones se hacían sobre una hoja de estaño de las cuales yo no he visto ninguna en España y los que perduran y hay son cilindros grabados en cera, celuloide etc. Pero este es un tema muy amplio que si la amabilidad de ustedes los lectores y el director de esta revista me lo permite lo trataré en un próximo número.

© Mariano Gómez Montejano

carlosmb

78 rpm Records & Cylinders

Nuestra actividad está centrada en la venta de discos de 78 rpm y cilindros de fonógrafo por catálogo. Organizamos cuatro subastas cada año:

Marzo (del 1 de marzo al 15 de abril)

Junio (de 1 de junio al 15 de julio)

Septiembre (del 1 de septiembre al 15 de octubre)

Diciembre (del 1 de diciembre al 15 de enero)

En cada subasta podrá encontrar unos 1.000 discos de 78 rpm de todos los géneros musicales.

Si desea consultar nuestro catálogo, visite la sección Subasta de nuestra página web .

Si prefiere recibir un catálogo impreso en su domicilio, háganoslo saber y se lo remitiremos sin gasto alguno.

carlosmb

78 rpm Records & Cylinders

San Luciano 3 - sot 1

Madrid 28041, España

www.carlosmb.com

info@carlosmb.com

Discografía de Conchita Supervia (Primera part) *

Barcelona 1927.10.

(So 4599) 185005, 184210, 195072

Lo frare (M + W: Juan Manén) Conchita Supervia (Ms), Acevedo (cnd), (O)

(So 4600) 185005, 184210, 188700, 195072

Lo diví estel (M + W: Juan Manén) Conchita Supervia (Ms), Acevedo (cnd), (O)

(So 4613) 168167, 184209, 185004, 6047 M, Parlo RO 20274, 20398

L' ITALIANA IN ALGERI (Gioacchino Rossini / Angelo Anelli): *Amici, in ogni evento* <1>
Conchita Supervia (Ms), Angelo Albergoni (cnd), (O)

(So 4614) 168167, 184209, 185004, 6047 M, Parlo RO 20274, 20398

L' ITALIANA IN ALGERI (Gioacchino Rossini / Angelo Anelli): *Vedi per tutta Italia* <2>
Conchita Supervia (Ms), Angelo Albergoni (cnd), (O)

(So 4617) 120200, 6666 N, Parlo R 20273, U 558, PXO 1021, 25836

L' ITALIANA IN ALGERI (Gioacchino Rossini / Angelo Anelli): *Per lui che adoro*
C. Supervia (Ms), Nino Ederle (T), Carlo Scattola (Bs), Vincenzo Bettoni (Bs), Angelo Albergoni (cnd), (O)

(So 4620-3) 185007, 184212, 188714, 184220, RO 20154, 20461

Clavelitos - Pregón gitano (Joaquín Valverde / S. Juan) Conchita Supervia (Ms), (O-chamber)

(xxS 4596) 120162, 121149, 122002, 125017, 6658 N, U 547, 25838

L' ITALIANA IN ALGERI (Gioacchino Rossini / Angelo Anelli): *Ai capricci della sorte* <1>
Conchita Supervia (Ms), Angelo Albergoni (cnd), (O)

(xxS 4597) 120162, 121149, 122002, 125017, 6658 N, U 547, 25838

L' ITALIANA IN ALGERI (Gioacchino Rossini / Angelo Anelli): *Donna Isabella* <2>
Conchita Supervia (Ms), Carlo Scattola (Bs), Angelo Albergoni (cnd), (O)

(xxS 4598) 120200, 6666 N, Parlo R 20278, U 558, 25837

L' ITALIANA IN ALGERI (Gioacchino Rossini / Angelo Anelli): *Oh! che muso*
Conchita Supervia (Ms), Vincenzo Bettoni (Bs), Angelo Albergoni (cnd), (O)

(xxS 4612) 122004, 121151, 25874

LA CHAVALA (Ruperto Chapí), Canción gitana "*Fué mi mare la gitana más pulia y más sald*"
Conchita Supervia (Ms), Modesto Romero (cnd), (O)

(xxS 4618) 122003, 121150, 123694, 125015

FLOR DE ESPAÑA (Pablo Luna / Fernandez de Villar): Jota "*En Zaragoza*"
Conchita Supervia (Ms), Modesto Romero (cnd), (O)

(xxS 4619) 122003, 121150, 123694, 125015

EL NIÑO JUDIO (Pablo Luna): *De España vengo* / Conchita Supervia (Ms), Modesto Romero (cnd), (O)

Milano 1927.10.01

(WPho 6059-2) 168110, 184208, 185002, 188691, 195010, M 6037, 6067 M, 20416

CARMEN (Georges Bizet / Henri Meilhac, Ludovic Halévy), II/15:

Quintetto "*Abbiamo in vista un bel affare*" <1> Conchita Supervia (Ms), Anita Appoloni (S), Ida Mannarini (Ms),

Giuseppe Nessi (T), Aristide Baracchi (Bar), (O)

(WPho 6060-2) 188691, 184208, 185002, 188691, 195010, M 6037, 6067 M, 20416

CARMEN (Georges Bizet / Henri Meilhac, Ludovic Halévy), II/15:

Quintette "*V'e la dirò*" <2> Conchita Supervia (Ms), Anita Appoloni (S), Ida Mannarini (Ms), Giuseppe Nessi (T), Aristide Baracchi (Bar), (O)

(WxxPh 6042) 120092, 121147, 122000, 125018, N 6656, PXO 1018, Parlo R 20140, 25835

LA CENERENTOLA (Gioacchino Rossini / Jacopo Ferretti): *Nacqui all'affanno* <1>

Conchita Supervia (Ms), Angelo Albergoni (cnd), (O)

(WxxPh 6043) 120092, 121147, 122000, 125018, N 6656, PXO 1018, Parlo R 20140, 25835

LA CENERENTOLA (Gioacchino Rossini / Jacopo Ferretti): *Non più mesta accanto* <2>

Conchita Supervia (Ms), Angelo Albergoni (cnd), (O)

(WxxPh 6046) 120098, 121148, 122001, 125016, N 6657, O-8907, PXO 1015, Parlo R 20074, 25833

IL BARBIERE DI SIVIGLIA (Gioacchino Rossini / Cesare Sterbini), I/ 5: "*Una voce poco fa*" <1>

Conchita Supervia (Ms), Angelo Albergoni (cnd), (O)

(WxxPh 6047) 120098, 121148, 122001, 125016, N 6657, O-8907, PXO 1015, Parlo R 20074, 25833

IL BARBIERE DI SIVIGLIA (Gioacchino Rossini / Cesare Sterbini), I/ 5: "*Io sono docile, son rispettosa*" <2>

Conchita Supervia (Ms), Angelo Albergoni (cnd), (O)

Milano 1927.10.01/3

(WPho 6051) 168132, 184206, 185000, 195008, 6040 M

SAMSON ET DALILA (Camille Saint-Saëns / F. Lemaire): O aprile foriero <1>

Conchita Supervia (Ms), Angelo Albergoni (cnd), (O)

(WPho 6052) 168132, 184206, 185000, 195008, 6040 M

SAMSON ET DALILA (Camille Saint-Saëns / F. Lemaire): O aprile foriero <2>

Conchita Supervia (Ms), Angelo Albergoni (cnd), (O)

Milano 1927.10.03

(WPho 6053) 168102, 184207, 185001, 188673, 195006, M 6034, O-4786

CARMEN (Georges Bizet / Henri Meilhac, Ludovic Halévy), I/ 5: Habanera (Carmen) "*E' l'amore un strano augel*" Conchita Supervia (Ms), Angelo Albergoni (cnd), (O)

(WPho 6054-2) 168102, 184207, 185001, 188673, 195006, M 6034, O-4786

CARMEN (Georges Bizet / Henri Meilhac, Ludovic Halévy), I/10: Seguedille (Carmen) "*Là sul bastion di Siviglia*" Conchita Supervia (Ms), Angelo Albergoni (cnd), (O)

Barcelona 1927.11.

(So 4682) 185006, 184211, 195011

El saltiró de la cardina - Sardana (Vicente Bou) Conchita Supervia (Ms), Acevedo (cnd), (O)

(So 4683) 185006, 184211, 195013

Cantico (Eduardo Toldrà / Camer) Conchita Supervia (Ms), Acevedo (cnd), (O)

(So 4697) 185008, 184213, 195011

Las araryas (José Sancho Marraco) Conchita Supervia (Ms), María Gil (p)

(So 4698) 185008, 184213, 188746, 195013

Romanç de Santa Lluçia (Eduardo Toldrà) Conchita Supervia (Ms), María Gil (p)

(So 4699-1) 185007, 184212, 188714 I, Parlo RO 20299, 20548
Cantares - Canción (Joaquín Turina) Conchita Supervia (Ms), María Gil (p)

(xxS 4681) 122004, 121151, 25874

LA MARCHENERA (Federico Moreno Torroba): *La petenera* / Conchita Supervia (Ms), Federico Moreno Torroba (cnd), (O)

Barcelona 1928.04.

(So 4908) 185009, 184214, Parlo RO 20154, 20461

Farruca (de TRÍPTICO) (Joaquín Turina) Conchita Supervia (Ms), (O-chamber)

(So 4909) 185009, 184214, 188746

La Presumida (de Canciones epigramáticas) (Amadeo Vives / Delgado) Conchita Supervia (Ms), (O-chamber)

(So 4910) 185010, 184215, 195071

De la serranía - Fandanguillo de concierto (Modesto Romero / Manuel Machado) Conchita Supervia (Ms), (O-chamber)

(So 4911) 185010, 184215, 188700, 195071

Les barraques - Canción Valenciana (A. Méndez) Conchita Supervia (Ms), (O-chamber)

(xxS 4906) 122007, 121152

Adiós a Marquiña - Romanza gallega (Chané) Conchita Supervia (Ms), (O-chamber)

(xxS 4907) 122007, 121152

Meus amores - Balada (J. Baldomir) Conchita Supervia (Ms), (O-chamber)

Barcelona 1928.05.

(So 5055) 185011, 184216

Cançó d'un doble amor (Antonio Marqués) Conchita Supervia (Ms), Antonio Marqués (p)

(So 5056) 185012, 184217

Rosa - Canción (Jaume Pahissa) Conchita Supervia (Ms), Jaume Pahissa (p)

(So 5057) 185013

SIETE CANCIONES POPULARES ESPAÑOLAS (Manuel de Falla), 1: *El paño moruno*
Conchita Supervia (Ms), Frank Marshall (p)

(So 5058) 185013

SIETE CANCIONES POPULARES ESPAÑOLAS (Manuel de Falla), 2: *Seguidilla murciana*
Conchita Supervia (Ms), Frank Marshall (p)

(So 5059) 185011, 184216

Cançó de l'amor que passa (Eduardo Toldrà) Conchita Supervia (Ms), Eduardo Toldrà (p)

(So 5060) 185012, 184217

SIETE CANCIONES POPULARES ESPAÑOLAS (Manuel de Falla), 6: *Canción*
Conchita Supervia (Ms), Frank Marshall (p)

Milano 1928.10.

(xxPh 6320) 120167, 121153, 122008, 123702, 125032, N 6659, PXO 1020, Parlo R 20267, 25834

IL BARBIERE DI SIVIGLIA (Gioacchino Rossini / Cesare Sterbini), II/ 3: *Aria* (Rosina, Almaviva)

"Contro un cor che accende amore" <1> Conchita Supervia (Ms), Giovanni Manuritta (T), Angelo Albergoni (cnd), (O)

(xxPh 6321) 120167, 121153, 122008, 123702, 125032, N 6659, PXO 1020, Parlo R 20267, 25834
IL BARBIERE DI SIVIGLIA (Gioacchino Rossini / Cesare Sterbini), II/ 3: Aria (Rosina, Almaviva)
"Cara immagine ridente" <2> Conchita Supervia (Ms), Giovanni Manuritta (T), Angelo Albergoni (cnd), (O)

(xxPh 6322) 120168, 121158, 120013, 125020, 6660 N, Parlo R 20077
LE NOZZE DI FIGARO (Wolfgang A. Mozart, KV.492 / Lorenzo da Ponte): *Voi che sapete che cosa è amor* / Conchita Supervia (Ms), Angelo Albergoni (cnd), (O)

(xxPh 6323) 120168, 121158, 120013, 125020, 6660 N, Parlo R 20077
LE NOZZE DI FIGARO (Wolfgang A. Mozart, KV.492 / Lorenzo da Ponte): *Non so più cosa son, cosa faccio* / Conchita Supervia (Ms), Angelo Albergoni (cnd), (O)

(xxPh 6324) 121155, 122010, 125025, 6661 N, U 550, 25870
DER ROSENKAVALIER (Richard Strauss / Hoffmannstal) *Presentazione de la Rosa* <1> Ines Maria Ferraris (S), Conchita Supervia (Ms) Angelo Albergoni (cnd), (O)

(xxPh 6325) 121155, 122010, 125025, 6661 N, U 550, 25870
DER ROSENKAVALIER (Richard Strauss / Hoffmannstal) *Presentazione de la Rosa* <2> Ines Maria Ferraris (S), Conchita Supervia (Ms) Angelo Albergoni (cnd), (O)

(xxPh 6326) 121156, 122011, 6662 N, U 551, 25871
DER ROSENKAVALIER (Richard Strauss / Hoffmannstal) *Duetto finale* <1> Ines Maria Ferraris (S), Conchita Supervia (Ms) Angelo Albergoni (cnd), (O)

(xxPh 6327) 121156, 122011, 6662 N, U 551, 25871
DER ROSENKAVALIER (Richard Strauss / Hoffmannstal) *Duetto finale* <2> Ines Maria Ferraris (S), Conchita Supervia (Ms) Angelo Albergoni (cnd), (O)

(xxPh 6328) 121154, 122009, 125023, 6663 N, Parlo R 20111, 25875
HANSEL UND GRETEL (Engelberg Humperdink) *Duetto del ballo* <1> Ines Maria Ferraris (S), Conchita Supervia (Ms) Angelo Albergoni (cnd), (O)

(xxPh 6329) 121154, 122009, 125023, 6663 N, Parlo R 20111, 25875
HANSEL UND GRETEL (Engelberg Humperdink) *Duetto del ballo* <2> Ines Maria Ferraris (S), Conchita Supervia (Ms) Angelo Albergoni (cnd), (O)

Milano 1929.02.07

(Pho 6451) 168226, 6061 M, 185014
CANZONCINE (Gennai), 4: *Filastrocca dell'asino* / Conchita Supervia (Ms, ann), L. E. Gennai (cnd), (O)

(Pho 6451-2) 168226, 6061 M, 185014
CANZONCINE (Gennai), 4: *Filastrocca dell'asino* / Conchita Supervia (Ms, ann), L. E. Gennai (cnd), (O)

(Pho 6452) 185014
CANZONCINE (Gennai), 1: *Pioggerella, pioggerellina* / Conchita Supervia (Ms, ann), L. E. Gennai (cnd), (O)

(Pho 6453) 168225, 185015, 6060 M
CANZONCINE (Gennai), 2: *Il gallo* / Conchita Supervia (Ms, ann), L. E. Gennai (cnd), (O)

(Pho 6454) 168225, 185015, 6060 M
CANZONCINE (Gennai), 3: *Pregbiera della sera* / Conchita Supervia (Ms, ann), L. E. Gennai (cnd), (O)

Milano 1929.02.08

(xxPh 6455) 120191, N 6664, PXO 1021, Parlo R 20273, 25836

LA CENERENTOLA (Gioacchino Rossini / Jacopo Ferretti), I: "Signore, una parola" Conchita Supervia (Ms), Vincenzo Bettoni (Bs), Angelo Albergoni (cnd), (O)

(xxPh 6456-2) 121157, 122012, 125078 A, 6665 N, 6664 N, Parlo R 20105

MIGNON (Ambroise Thomas / Jules Barbier, Michel Carré), I/ 5: Duo (Mignon, Lothario) "Leggiadre rondine-
lle" Conchita Supervia (Ms), Vincenzo Bettoni (Bs), Angelo Albergoni (cnd), (O)

Milano 1929.02.09

(Pho 6457) 168227, 6062 M, 185016

CANZONCINE (Gennai), 6: *Il grillo* / Conchita Supervia (Ms, ann), L. E. Gennai (cnd), (O)

(Pho 6458) no publicat mai en 78 rpm, existeix test

CANZONCINE (Gennai), 8: *La fonte* / Conchita Supervia (Ms, ann), L. E. Gennai (cnd), (O)

(Pho 6459) 168226, 6061 M

CANZONCINE (Gennai), 5: *La scarpetta e la neve* / Conchita Supervia (Ms, ann), L. E. Gennai (cnd), (O)

(Pho 6460) 168227, 6062 M, 185016

CANZONCINE (Gennai), 7: *Il mulino e la luna* / Conchita Supervia (Ms, ann), L. E. Gennai (cnd), (O)

(xxPh 6463) 120192, 121157, 122012, 125078 A, 6665 N, Parlo R 20105

MIGNON (Ambroise Thomas / Jules Barbier, Michel Carré), I/ 4: Romance (Mignon) "Non conosco il bel suo!"
Conchita Supervia (Ms), Angelo Albergoni (cnd), (O)

Barcelona 1930.02.28

(So 6025) 185020, 168547, 184219, 195081, 6067 M

L' ultima canzone (F. Paolo Tosti / Francesco Cimmino) Conchita Supervia (Ms), Modesto Romero (cnd), (O)

(So 6026) 185021, 168677, 184220, 6068 M

Eglogue ("Viens, une flûte invisible") (Léo Delibes / Victor Hugo) Conchita Supervia (Ms), Modesto Romero
(cnd), (O)

(xxS 6027) 121146, 125051, 172204, 6678 N, Parlo R 20130, 25873

Granada (Isaac Albéniz / Cuenca) Conchita Supervia (Ms), Modesto Romero (cnd), (O)

(xxS 6027-2) 121146, 125051, 172204, 6678 N, Parlo R 20130, 25873

Granada (Isaac Albéniz / Cuenca) Conchita Supervia (Ms), Modesto Romero (cnd), (O)

(Seguirà)

* Com a complement de l'article publicat en el número 3 d'aquest butlletí.

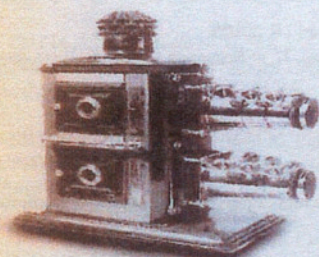
© Esteve Valls & Joan Vilà

COLECCIONISMO

COMPRA · VENTA · TASACIÓN · CAMBIO

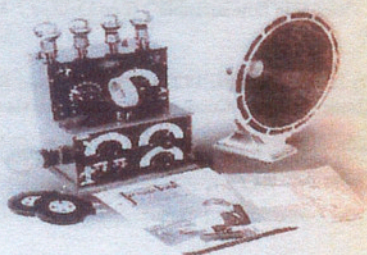
MÚSICA MECÁNICA. ANTIGÜEDADES TÉCNICAS.
INSTRUMENTOS CIENTÍFICOS

GRAMÓFONO
LA VOZ DE SU AMO,
1920

PRE-CINEMA
W. TYLER, "BRUNIAL",
1880

RÁDIO
PIANO "DUCKETT",
1920

www.victorphono.com

34 (93) 429 77 70 | PARTICULAR
34 (93) 232 41 15 | TIENDA
34 609 800 926 | MÓVIL

PLZA. LAS GLORIAS, P. 103-104 · BARCELONA (ESPAÑA) · 08026